

Svar på interpellation 2001:41 av Brit Rundberg (v) om rätten för patienter utan uppehållstillstånd i Sverige att få behandling med bromsmediciner mot HIV/AIDS

Brit Rundberg har frågat mig följande:

1. Anser du att landstingets infektionskliniker ska ge långsiktig vård och behandling med bromsmediciner mot aids till alla patienter oavsett hemortsrätt?
2. Kommer du i så fall se till att nya direktiv utarbetas för landstingets infektionskliniker gällande behandlingar av personer utan uppehållstillstånd som har HIV/AIDS?

Som svar vill jag anföra följande:

Landstinget ska naturligtvis ge vård till de patienter som är bosatta inom landstinget. Enligt de regler som gäller för vård av personer som inte är folkbokförda i Sverige skall landstingen erbjuda omedelbar hälso- och sjukvård för dem som vistas inom landstinget och är i behov av omedelbar vård. Landstingen kompenseras av staten om ersättning för detta ändamål.

Det är den vårdansvarige läkaren som utifrån förutsättningarna i det enskilda fallet bedömer om behov av omedelbar vård eller vård som inte kan anstå behöver ges. Vård som inte faller under dessa kriterier och där en måttlig fördröjning inte medför allvarliga följder för patienten ersätts inte av staten.

Landstingsförbundet har gjort framställningar om att även vuxna som vistas i landet utan att vara bosatta här skulle erhålla hälso- och sjukvård enligt samma grunder som asylsökanden. Staten har gjort bedömningen att ersätta landstingen för fullständig hälso- och sjukvård till alla som reser in i landet skulle bli alltför omfattande.

Landstinget bör inleda diskussioner med Socialdepartementet om behandling med bromsmediciner mot HIV/AIDS är en sådan behandling som medför allvarliga följder för patienten om en måttlig fördröjning sker. Frågan bör också belysas ur smittskyddssynpunkt.

Därmed anser jag interpellationen besvarad.

Folke Schött

2001-05-10

LS 0103-0205